

[Brøndsted]

arbejdet at se på, hvad det er for noget materiale, der egentlig bliver givet til de kvinder, der kommer til læge, for det er da helt åbenbart, at vejledningen ikke kan blive god nok. Det må være sådan, at der virkelig er en indføring i alle de aspekter, som det pågældende menneske står over for i den situation. Derfor synes jeg, det ville være rigtigt at prøve at se, om det er et grundigt og alsidigt materiale, og om man kan sige, det i hele sin udformning er tilgængeligt og af en art, som frister til at få kendskab til de mange problemer, der er i forbindelse med den beslutning, der er taget eller skal tages.

På denne baggrund synes jeg, det er meget godt, vi får forslaget frem, så vi kan se, om de tidligere gange, det har været drøftet, har været inspirerende til, at det materiale, lægerne bruger, eller som man har liggende andre steder, er udviklet i takt med ønsket om, at der skal ske en virkelig saglig vejledning.

Forslaget som sådant kan jeg ikke støtte, men jeg synes, det er meget godt, at vi følger, hvad der bliver sagt til de mennesker, der søger læge i den situation.

Inger Harms (SF):

Det forslag, der her er fremsat af kristeligt folkeparti, og som vil indføre en obligatorisk vejledning af den gravide kvinde, der har bestemt sig for en abort, kan vi i socialistisk folkeparti overhovedet ikke gå ind for. Men vi er villige til i udvalget at undersøge, hvorledes den frivillige rådgivning, der finder sted i de forskellige amter, foregår.

Man nævner i bemærkningerne til lovforslaget, at der årligt nu foretages 23.334 svangerskabsafbrydelser. Man påstår, at der er sket en betydelig stigning. Men man nævner slet ikke de illegale svangerskabsafbrydelser, der fandt sted, før vi fik loven om den fri abort. Jeg vil vove den påstand, at hvis vi lægger de to tal sammen, vil vi have på ca. det samme antal svangerskabsafbrydelser, som finder sted i dag, og finde, at der faktisk ingen stigning er sket. Vi må endda prise os lykkelige over, at svangerskabsafbrydelser altid nu finder sted på forsvarlig måde af uddannede mennesker, og det er i hvert fald ikke noget, vi kan takke kristeligt folkeparti for.

Jeg kan være enig med forslagsstillerne i, at et fødselstal på 57.000 om året er for lavt

for et land som Danmark, men jeg vil ikke være med til at tvinge eller måske rettere sagt, som hensigten er i lovforslaget, at påvirke og overtale den kvinde, der har bestemt sig for en abort, til at gennemføre en fødsel. Hellere 57.000 velkomne børn end et større antal; hvis risiko for at få en ulykkelig tilværelse er temmelig stor. Skulle man ønske at sætte fødselstallet i vejret, er det helt andre ting, man skal gøre, end blot at ændre en paragraf i lov om svangerskabsafbrydelse. Jeg tænker her på den debat, vi havde i går om VS' forslag.

Man kunne forbedre tilværelsen for de familier, der er i den fødedygtige alder. Man kunne sætte den generelle arbejdstidslængde ned. Man kunne udvide barselorloven for kvinder, ligesom man kunne gennemføre en barselorlov for mænd. Man kunne give ret til orlov under børns sygdom, og man kunne gøre det nemmere og billigere at få børnene passet.

Der er i det hele taget mange ting, man kunne gøre for at fremme fødselstallet uden at skride til indgreb i de rettigheder, kvinder nu langt om længe har erhvervet sig. Jeg nægter at røre ved den ret, enhver kvinde har til at bestemme over sig selv, også hvor det gælder en eventuel afbrydelse af et svangerskab.

Derfor siger socialistisk folkeparti nej til lovforslaget.

Lawaetz (FP):

Nu sluttede fra Inger Harms med at bringe på bane, om man skulle forøge fødselstallet. Det må vi nok gemme til en anden debat; i øjeblikket trænger vi jo sådan set ikke til flere at sætte i arbejde.

Jeg kan tilslutte mig fru Lis Møllers bemærkning om, at hensigten med forslaget naturligvis er rigtig, for det er jo ikke nogen lykke at få et stort antal svangerskabsafbrydelser. Da jeg læste bemærkningerne, blev jeg i første omgang lidt chokeret, fordi jeg kom til at læse tallet 40,7. Det er selvfølgelig korrekt, men det er en anden måde at regne på, end man plejer, for hvis vi lægger de levende børn og aborterne sammen, bliver det 80.700, og deraf bliver der altså knap 21 pct., og det er sådan, man normalt regner med procenter. Derfor var det lidt chokerende at se det store tal. Jeg tror ikke, det er for at